05.04.2026 г. / 11:30:56

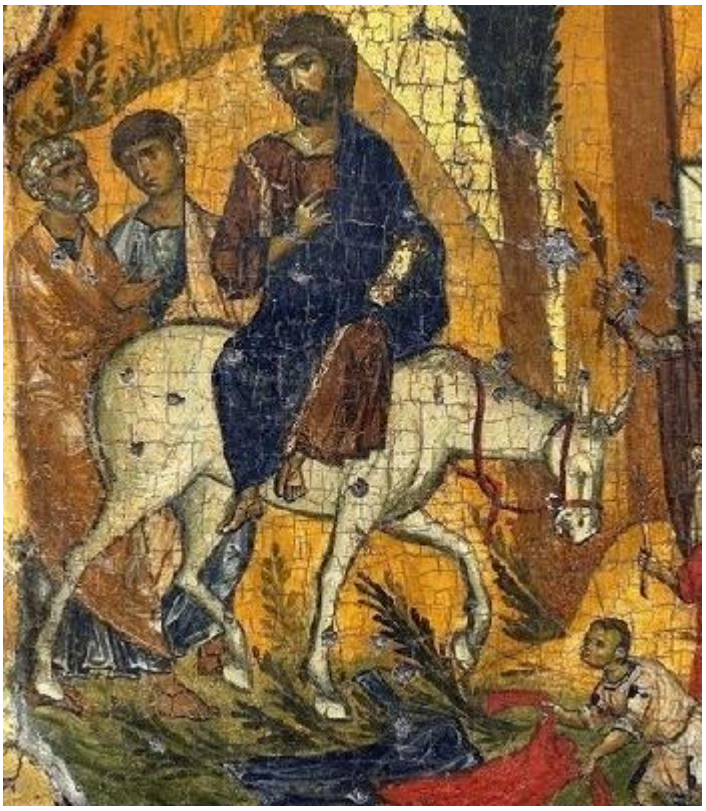
Вяра

Шеста неделя на Великия пост - Вход Господен в Иерусалим

Христинското име на днешния празник е именно "Вход Господен в Иерусалим", а не езическите "цветница, връбница или палмова неделя".

Трябва да се използват само истинските благословени християнски имена на празниците вместо юдейските, езическите и други нечестиви измислени аналози!

Например християнина трябва да използва наименованието Рождество Христово вместо „Коледа“ и съответно Рождественски пост вместо „Коледен пост“ – Коледа е име на бяс (дявол), така че който пости и празнува „коледа“, той почита демон и се **САМОПРОКЛИНА**. Такова е следствието и от неправилното постене и празнуване в почит на други лъжливи нечестиви юдейски и езически наименования.

Вход Господен в Иерусалим. Фрагмент от стара ромейска икона. Света Гора-Атон

Също трябва да се използва само християнското име на празника ВЪЗКРЕСЕНИЕ вместо „Пасха“ и „Великден“. Името на поста трябва да е само Велик, а не „Велкденски“.

НЕЧЕСТИВИТЕ БОГОХУЛНИ ЮДЕИ ПРАЗНУВАТ „ПАСХА“, А БЛАГОЧЕСТИВИТЕ ХРИСТИЯНИ ПРАЗНУВАТ ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА, КОЕТО Е БИЛО **СЛЕД** ЮДЕЙСКАТА ПАСХА! Иудейското обрезание и празничните им съботи приключиха с Новия Завет, даден ни от Господа Иисуса Христа, Който **Възкръсна в НЕДЕЛЯ СЛЕД СЪБОТАТА НА ЕВРЕЙСКАТА ПАСХА** *(1)*!

Още по темата: Истинските имена на християнските празници

Настанали последните дни от земния живот на Господа. Наближило времето, когато Единородният Син Божий, дошъл

на света заради спасението на грешните хора, ще бъде предаден на позорна смърт - разпъване на кръст, като престъпник.

Но преди да се извърши това велико и спасително за нас тайнство, Господ благоволил да прояви за последен път Своята слава, като обещан на еврейския народ от пророците Месия (1), като Цар не само на Небето, но и на земята.

Немного преди това Господ извършил едно от най-великите Си чудеса: възкресил от мъртвите Лазар, който от четири дни лежал в гроба. Вестта за небивалото чудо, извършено във Витания, (2) бързо се разнесла из цялата иерусалимска околност. Всички искали да видят великия Чудотворец и възскресения от Него Лазар. Като че ли отговаряйки на желанието на народа, Господ замислял да отиде в Иерусалим.

Научавайки това, целият народ се раздвижил; мнозина, от нетърпение да видят по-скоро великия Чудотворец, излезли от града, да посрещнат Спасителя.

Господ с учениците Си вече наближил Иерусалим. Когато пристигнал в селото Витфагия (3), което се намирало недалеч от Елеонската планина (4), повикал двама от Своите ученици и казал:

- Идете в отсрещното село. Като отидете там, ще намерите вързана ослица и младо осле с нея. Отвържете го и Ми го доведете. Ако някой ви каже нещо, отвърнете му, че тъй е повелил Господ.

Учениците отишли и направили всичко, което казал Господ.

Като докарали младото осле, нахвърляли върху му дрехите си и Господ седнал върху тях (5).

Когато многобройните тълпи народ, така силно жадуващи да

видят Господа, най-сетне Го съзрели, радостно възкликнали:

- Осанна (6) на Сина Давидов! Благословен, Който иде в име Господне! Осанна във висините!

Всеобщият възторг се засилвал с приближаването на Господа към Иерусалим. Тържественото шествие бавно се приближавало към последното възвишение, откъдето трябвало да се спусне надолу до самия Иерусалим. Оттук Иерусалим представлявал красива гледка: точно пред очите се възвисявал величественият Иерусалимски храм, с мраморните си колони в ослепителна белота и със златния си купол, който в хиляди мълнии отразявал горещите лъчи на южното слънце. Но редом с храма блестяла и огромната кула на Антониевата крепост (7), превишавайки височината на храма и сякаш нагледно изобразявала онова унижение, което претърпявал иудейският народ под римско иго. На същото място се откривала пред погледа преторията на Пилат, където скоро ще поведат на несправедлив съд Величайшия Праведник. Палатите на първосвещениците изглеждали малко отдалечени от храма, като че да покажат духовното отдалечаване на техните обитатели от Бога на своите отци. Дворците на Давид (8) и Соломон (9) сега били превърнати в развалини, които едва се забелязвали сред множеството други нови сгради.

Сред тези впечатления, всяко от които припомняло в сърцето на евреина и някогашната древна слава, и сегашното унижение на отечеството му, погледите на всички някак неволно се обръщали към Иисус от Назарет (10), Който сега, шествайки върху осле, сякаш носел на Иерусалим неговото предишно свято величие. С радостен възторг, виждайки Иисуса, мнозина сваляли връхните си дрехи и ги постилали по пътя на шествието; други режели клонки от изобилно растящите там финикови палми (11), и застилали с тях пътя; трети държали клонките в ръце и тържествено ги размахвали

във въздуха.

- Осанна на Сина Давидов! Благословен, Който иде в име Господне! Осанна във висините! - непрекъснато се чувало от всички страни.

Така тържествено и с ликуване Иерусалим посрещал своя Цар - Месията.

Сбъднало се онова, което било предсказано още в древността от пророк Захария (12): “Ликувай от радост, дъще Сионова, тържествувай, дъще Иерусалимова: ето, твоят Цар иде при тебе, праведен и спасяващ, кротък, възседнал на ослица и на младо осле, син на подяремница” (13).

Но въпреки радостта и ликуването на народа, в душата на Господа имало дълбока скръб. Той скърбял за това, че иудейският народ не иска да разпознае часа, в който е посетен. Той знаел, че същият този народ, който днес Го посреща с такова тържество и ликуване, като вика към Него: “Осанна, Сине Давидов!”, след няколко дена ще крещи: “Разпни, разпни Го!” Той предвиждал скоршната гибел на Иерусалим и обитателите му; Неговият свят взор сега ясно си представял как рухват стените на този славен град, как стотици хиляди от иудеите, които сега ликуват, загиват под неприятелския меч и целият Израил, като прах, развяван от вятъра, ще се разпръсне по лицето на земята.

Когато съвсем наближил Иерусалим, Господ го погледнал още веднъж, заплакал и казал:

- О, да бе узнал поне в този ден кое служи за твоя мир! Но сега това е скрито от очите ти!... Ето, ще дойдат дни, когато враговете ти ще те обградят, ще те обсадят от всички страни и отвсякъде ще те притеснят; ще избият децата ти и тебе ще съсипят, така, че в тебе няма да остане камък върху камък - и

всичко това ще стане, защото ти не разпозна времето на твоето посещение!

Тържественият път на Господа завършил край храма. Веднага след това Господ се упътил към храма, за да поучава народа. Като видял тук търговците и менячите на пари, превърнали Божия дом в дом за търговия, Господ ги изгонил от храма и ги заплашил:

- Домът Ми е дом за молитва, а вие го направихте разбойнишки вертеп.

Сакатите, хромите и слепите, които били в храма и около него, се приближили към Господа и Той ги изцелил.

Дечицата, които били наобиколили Господа в храма, като видели тези чудеса, не могли да останат безмълвни, но възклицавали сред всеобщата радост:

- Осанна на Сина Давидов!

Книжниците (14) и фарисеите (15), тези сурови пазители на обредната законност, с мрачни умове и студени сърца, за които неподправената радост на простите души била непозната, и този път помрачили тържеството. Те пристъпили към Господа и с укор Му рекли:

- Чуваш ли ги какво говорят?

А Господ им отвърнал:

- Какво чудно намирате в това? Нима не сте чели Писанието: “Из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала” (16).

Като ги оставил, Господ се отправил към Витания, където и прекарал нощта.

Така завършил тържественият вход Господен в Иерусалим.

Това е събитие с дълбоко поучителен смисъл и значение както за съвременниците на Господа, така и за нас - християните, въпреки че цели две хилядолетия ни делят от онзи момент, когато славният Цар Израилев тържествено влязъл в Иерусалим.

За съвременниците на Господа входът Господен бил поучителен с това, че при влизането Си в Иерусалим Господ се открил като Месия, като славният Цар Израилев.

Дотогава Господ все още не им се разкривал напълно. Той постоянно проповядвал и учел, по всеки повод и при всеки удобен случай, но проповядвал и учел привидно като един от многото, като равин, като народен законоучител.

Наистина, мнозина от слушателите на Господа чувствали, че Неговато учение е някак по-особено, не прилича на учението на книжниците и фарисеите, че е учение свято, възвишено - и подчинявали сърцата си на това учение. При това и многобройните чудеса, които Господ многократно извършвал, говорели на сърцата на всички Негови последователи, че Иисус от Назарет не е обикновен човек, а велик Чудотворец, Син Божий. Но въпреки това, за мнозина трябвало открито, всенародно да се засвидетелства, че Иисус от Назарет наистина е Син Божий, наистина е обещаният Месия.

Това именно е било засвидетелствано на всички при влизането на Господа в Иерусалим, когато хилядният народ възклицавал:

- Осанна на Сина Давидов!

След като обявил, че Той е Израилевият Цар, заедно с това Господ посочил и съществената особеност на Своето Царство - неговия духовен характер.

“Ето, твоят Цар иде при тебе (...) кротък”, (17) е казал

древният пророк. И наистина, влизането на Господа в Иерусалим при цялото си величие било преизпълнено с кротост и смирение.

Господ не влиза в Иерусалим на колесница и не Го съпровождат копиеносци. Той благоволява да възседне осле, покрито със скромните дрехи на учениците Му. Трябва ли ни по-добър урок по смирение, щом виждаме, че “Царят на царете и Господарят на господаруващите” (18), Който “седи на херувими” (19), сега е възседнал осле, изпълнявайки древното пророчество?

Царят Израилев отива в Иерусалим, не за да се възцари на земния престол и да обогати народа със земни блага. Не, но идва “кротък” и “спасяващ” (20), и Цар носи със Себе си духовното спасение и вечния мир.

И така, след като разкрива, че Той е Израилевият Цар, заедно с това Господ предупредително показва на иудеите, че Неговото царство не е “от този свят” (21) и следователно всичките техни мечти за плътско земно царство трябва да бъдат изоставени.

Не по-малко поучителен и за нас е входът Господен в Иерусалим със своето символично значение. Свети Епифаний Кипърски (22) посочва следния символичен смисъл на влизането на Господа в Иерусалим:

- Кого изобразява ослето? - пита той. - Необуздания езически народ, когото никой не е обяздвал, тоест нито закон, нито страх, нито ангел, нито пророк, нито писание, а само Единият Бог Слово, Който във Витлеем легна в една ясла с безсловесните, та като ни освободи от безсловесието, да ни научи на богопознание. Какво означава отделянето на ослето? - Освобождаване от идолослужението и прекратяване на идолските жертвоприношения... Какво предзнаменуват децата

с постилането на дрехите си? - Показват събличането на ветхия човек, оголването и опустошаването на синагогата. Какво означават децата, които пеят песни? - Без съмнение, това е верният народ на Църквата, Христовото поколение. Какво знаменува слизането на Господа по Елеонската планина? - Нищо друго, освен слизането на Бог Слово от небесата при нас. Какво посочват клонките от маслиново дърво? - Милосърдието на душата; а пътят означава оня път, по който се придобиват добродетелните дела, които събличат от нас ветхия човек. Какво означават финиковите клонки? - Чистите души на праведниците, които разцъфтяват като финикс и се умножават като кедри Ливански, (23) насадени в Господния дом. Те означават също и победата над дявола и ада, и освобождаването от тяхната власт, които ще донесе Победителят Христос. Кого означават предшестващите? - Праведните пророци, а онези, които вървят отзад - апостолите и езичниците, които са повярвали след тях; градът пък предзнаменувал горния Иерусалим, а светилището - Царството Небесно, откъдето Христос изгонил иудеите, като недостойни. Ето и сега, почти две хилядолетия след като се е извършило влизането на Господа в Иерусалим, ние, християните със раззеленени клонки от върба и свещи стоим изправени в църква пред Господа и радостно зовем към “Победителя на смъртта”: (24)

- Осанна във висините! Благословен, Който иде в име Господне!

Но за нас, както и за древните евреи, това не е просто украса, не е обикновена принадлежност към празника, а знамение за победата на Иисус Христос над смъртта и царството на мрака. А свещите пък, които държим в ръце заедно с клонките предзнаменуват за нас незалязващата светлина на блаженото възкресение във вечния живот.

Тъй поучително и знаменателно, както за Христовите съвременици, така и за нас е влизането на Господа в Иерусалим на осле (25).

На другия ден Господ се отправил от Витания, където прекарал нощта, отново в Иерусалим. По пътя огладнял и като видял отдалеч една смоковница, пристъпил към нея, за да се нахрани от плодовете ѝ. Смоковницата обаче била безплодна; по нея нямало нищо друго освен листа. Тогава Господ се обърнал към дървото и казал:

- Занапред вече да няма плод от тебе во веки.

И смоковницата веднага изсъхнала (26).

Като видели това, учениците се почудили и казали на Господа:

- Как стана така, че смоковницата изведнъж изсъхна?

Господ им отвърнал:

- Ако имате твърда и непоколебима вяра, чужда на всякакви съмнения, ще вършите не само това, което Аз направих със смоковницата, но и много повече. Ако кажете на тази планина - “Премести се от мястото си и се хвърли в морето”, - думата ви ще се изпълни. Ако вярата ви бъде твърда, всичко, каквото и да поискате в молитва - ще получите.

След това по обичая Си Господ отново се отправил към храма, където поучавал народа. Първосвещениците и стареите народни, от завист към Господа, се приближили към Него и Го запитали:

- С каква власт вършиш това и кой Ти е дал тая власт?

Господ им отвърнал:

- И Аз ще ви попитам едно нещо; ако ми отговорите, и Аз ще

ви кажа с каква власт върша това. Кажете ми - кръщението Иоаново откъде беше - от небето или от хората?

Първосвещениците и стареите разсъждавали помежду си така: “Ако отговорим - от небето, - Той ще ни каже: - Защо тогава не му повярвахте? - а ако кажем: - От хората, - ще настроим срещу себе си народа, защото почита Иоан Кръстител за пророк.” И казали:

- Не знаем.

В отговор на това Господ им казал:

- И Аз няма да ви кажа с каква власт върша това.

Сетне Господ започнал да изобличава неверието и жестокосърдечието на първосвещениците, книжниците и фарисеите и им казал:

- Истина ви казвам, че митарите и грешниците ви изпреварят в Царството Божие. Дойде при вас Иоан (Кръстител), който водеше праведен живот. Извести ви, че скоро при вас ще дойде Месия Избавител, и ви призоваваше към покаяние, но вие не го послушахте. Митарите и грешниците обаче го послушаха и му повярваха. Вие видяхте това, и пак не се покаяхте, а си останахте в своето неверие и жестокосърдечие.

После Господ им предложил следната притча:

- Един стопанин имал лозе. Той старателно се грижел за него и го обработвал. Изкопал в него кладенец, построил кула. Сетне, като го предал в ръцете на лозарите, заминал за друга страна.

Когато наближило време да се берат плодовете, стопанинът на лозето изпратил своите слуги при лозарите, за да приберат плодовете на лозето.

Но лозарите не само че не дали плодовете на пратениците, но като ги хванали, едни от тях пребили, а други убили.

Тогава стопанинът на лозето изпратил при лозарите още по-голям брой слуги. Но и с тях постъпили също така.

Накрая стопанинът на лозето изпратил при лозарите своя син, като си рекъл в себе си: “Може би ще се засрамят от сина ми.”

Но лозарите, като видели сина на стопанина на лозето, си казали: “Това е наследникът. Хайде да го убием и да завладеем наследството му.”

И като го хванали, извели го извън лозето и го убили.

Като разказал тази притча, Господ се обърнал към книжниците и фарисеите с въпроса:

- Какво ще направи стопанинът на лозето с тези жестоки лозари?

Те Му казали:

- Злите лозари ще предаде на жестока смърт, а лозето ще даде на други лозари, които ще му събират плодовете навреме.

Тогава Господ им казал:

- **Да, правилно казахте. Точно по този начин ще се постъпи и с вас: от вас ще се отнеме Царството Божие и**

ще се даде на друг народ, който ще принася плодовете на това Царство.

Като чули това, първосвещениците, книжниците и фарисеите разбрали, че с тази притча Господ ги изобличава за тяхното неверие към Неговата проповед и за жестокосърдечието им. Понеже не можели да понасят изобличения, те вече били решили да хванат Господа, за да Го отведат при съдиите, но се убояли да направят това сега, за да не раздразнят народа, който почитал Господа за велик пророк.

Като не смеели да уловят Господа със сила, фарисеите си тръгнали от Него и започнали да се съвещават някак да Го уловят за думите Му. С тази цел те изпратили при Господа свои ученици заедно с иродиани (27), които казали на Господа:

- Учителю! Знаем, че Ти си човек справедлив и учиш за истинския Божи път, без да се мъчиш да угодиш на хората. Кажи ни - трябва ли да плащаме данък на кесаря, или не?

Господ, като разбрал лукавството им, казал:

- Защо Ме изкушавате, лицемери? Покажете ми монетата, с която се плаща данъкът.

Те му донесли един динарий.

Господ ги попитал, като посочил монетата:

- Чии са този образ и надпис?

Казали Му:

- Това са образът и надписът на кесаря.

Тогава Господ казал:

- Давайте кесаревото на кесаря, а Божието - Богу.

Като чули това, законниците не можали нищо да възразят на Господа и си тръгнали от Него.

Същия ден отишли при Господа садукеи, (28) които отричат възкресението на мъртвите, и рекли на Господа:

- Учителю, Моисей (29) е казал, че ако някой умре, без да има деца, то неговият брат трябва да вземе жена му и да създаде поколение на своя брат (Второз. 25:5). При нас имаше седем братя; първият се ожени, умря и като нямаше деца, остави жена си на своя брат; същото стана и с останалите братя. След това умря и жена им. При възкресението на мъртвите тя чия жена ще бъде?

Господ им казал в отговор:

- Вие се заблуждавате много, като не познавате нито Писанията, нито силата Божия. При възкресението не се женят, нито се омъжват, но пребивават като ангели Божии на небесата. А за това, че ще има възкресение на мъртвите, нима не сте чели казаното от Бога в Писанията? “Аз съм Бог Авраамов, и Бог Исааков и Бог Иаковов" (Изх. 3:16). Бог не е Бог на мъртви, но на живи.

След това садукеите засрамени си отишли от Господа.

Един законник, като изкушавал Господа, се обърнал към Него с въпроса:

- Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?

Господ му отвърнал:

- “Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум" (Мат. 22:37). Това е първата и най-голяма заповед. Втората, подобна на нея, е: “възлюби ближния си като себе си" (Мат. 22:39). На тези две заповеди е изграден целият закон и пророците.

Когато отново се събрали фарисеите и книжниците, Господ ги запитал:

- Какво мислите за Христа? Чий Син е Той?

Те отвърнали:

- Той е Син Давидов.

Господ отново ги запитал:

- Как тогава Давид Го нарича Господ, когато казва: “Рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти" (Пс. 109:1). И тъй, щом самият Давид Го нарича Господ, то как тогава Той е негов син?

Но на тези думи на Господа книжниците и фарисеите не намерили какво да отговорят и Го оставили.

Наближавали дните на кръстните страдания на Господа. Като искал да подготви учениците Си за Своето отшествие от този свят и да ги приучи постоянно да бдят върху себе си, Господ веднъж им предложил следната притча:

- Царството Небесно - казал Той - е подобно на десетте девици, които взели светилниците си и излезли да посрещнат жениха. Петте от тях били мъдри, а петте неразумни. Неразумните взели светилниците си, без да вземат със себе си елей. А мъдрите, заедно със светилниците си взели и елей в съсъдите. Тъй като женихът се бавел, те всички задремали и заспали. Изведнъж, в полунощ се разнесъл вик:

- Женихът идва, излизайте да го посрещнем!

Мъдрите девици станали и приготвили светилниците си. Неразумните казали на мъдрите:

- Дайте ни елей от вашите светилници, защото нашите гаснат.

Но мъдрите деви им отвърнали:

- Да не би да се случи да не стигне и на нас, и на вас, по-добре идете при продавачите и си купете от тях елей.

Но когато неразумните девици отишли да си купуват елей, в това време пристигнал женихът. Мъдрите девици влезли с него на сватбата и дверите на брачния чертог се затворили. След известно време идват и другите девици и казват:

- Господине! Отвори ни.

Но той им отговорил:

- Аз не ви познавам.

- И така - завършил Господ притчата, - бодърствайте, защото не знаете нито деня, нито часа, в който ще дойде Син Човечески.

Друга, подобна притча предложил Господ на учениците Си:

- Синът Човечески - казал Господ - при второто Свое пришествие ще постъпи като човекът, който като се отправил в далечна страна, повикал при себе си своите слуги и им връчил имота си. На един от тях той дал пет таланта, на друг два, на друг - един, на всеки съответно на силите и способностите му, и заминал.

Онзи, който получил петте таланта, ги употребил за работа и придобил с тях други пет таланта. Също така постъпил и онзи, който получил два таланта, като придобил още два таланта.

А онзи, който получил един талант, не го употребил в работа, а го зарил в земята.

След доста дълго време господарят на тези слуги се връща и иска отчет.

Получилият пет таланта отива при него и му казва:

- Господарю, ти ми даде пет таланта. Ето ти и още пет таланта, които аз припечелих с тях.

Господарят му отвърнал:

- Хубаво, добри и верни рабе! Понеже ми беше верен в малкото, над много ще те поставя. Влез в радостта на твоя господар.

Така постъпил и вторият раб. Господарят и него похвалил.

След това идва и третият слуга, който бил получил само един талант, и казва:

- Господарю, аз те знаех, че си жесток човек, защото жънеш, където не си сял и събираш, където не си пръскал, и като се уплаших от тебе, скрих таланта ти в земята. Сега ти го връщам.

Господарят му отвърнал:

- Лукави и лениви рабе! Щом знаеше, че жъна, където не съм

сял и събирам, където не съм пръскал, не трябваше ли да дадеш среброто ми на търговците, та като се върна, да получа своето с печалбата? Нека да вземат от тебе този талант и да го дадат на онзи, който има десет таланта, защото на всеки, който има, ще му се даде още, а от онзи, който няма, ще се вземе и онова, което има. Негодният раб да бъде хвърлен във външната тъмница: там ще бъде плач и скърцане със зъби.

Като завършил притчата, Господ заявил на всеослушание:

- Който има уши да слуша, нека слуша!

Като напомнил на слушателите Си, че са длъжни постоянно да бодърстват духом, за да не паднат в грях, и действено да употребяват дадените им от Бога сили и способности, за да не останат без отговор на Страшния Божий Съд, по-нататък Господ изобразил и самия съд.

- Когато дойде Синът Човечески - казал Той, - и всички свети ангели с Него, тогава Той ще седне на престола на Своята слава. Пред Него ще се съберат всички народи. Като отдели едните от другите, също както пастирът отделя овците от козите, Той ще постави овците от дясната страна, а козлите от лявата и ще каже на първите:

- Дойдете, благословени от Отца Ми! Наследете Царството, което ви е приготвено от създаване на света - защото Аз бях гладен и вие Ми дадохте да ям; жаден бях и вие Ме напоихте; бях странник и вие Ме приехте; бях гол и вие Ме облякохте; бях болен и вие Ме посетихте; в тъмница бях и вие дойдохте при Мене.

А праведниците ще Му отговорят:

- Господи! Кога сме Те видели гладен и нахранили? Или жаден и напоили? Кога сме те виждали странник и сме Те приели, или гол и облекли? Кога сме Те виждали болен или в

тъмница, и сме дошли при Тебе?

А Съдията ще им каже в отговор:

- Истина ви казвам: тъй като вие направихте това за един от по-малките Ми братя, то вие го направихте за Мен.

А пък на онези, от лявата страна, ще каже:

- Идете си от Мене, проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и неговите ангели! Защото гладен бях, а вие не Ми дадохте да ям; жаден бях и вие не Ме напоихте; бях странник и не Ме приехте; бях гол и не Ме облякохте; бях болен и в тъмница и не Ме посетихте.

Тогава и те ще Му кажат в отговор:

- Господи, кога сме Те видели гладен или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не сме Ти помогнали?

Но Господ ще им каже:

- Истина ви казвам, тъй като не сте направили това за нито един от Моите по-малки братя, то не сте го направили и за Мен.

- И ще отидат тези - заключил Господ - във вечната мъка, а праведниците във вечен живот.

После Господ се обърнал към учениците Си и им казал:

- Знаете, че след два дни ще бъде Пасха и Син Човечески ще бъде предаден на разпятие.

По това време първосвещениците, книжниците и народните стареи вече се били събрали тайно и решили да хванат Господа с хитрост и да Го убият, като определили времето за това преди празника, за да не се разбуни твърде

многобройният народ, който се бил стекъл в Иерусалим за празника Пасха от всички краища на Палестина.

На другия ден Господ се отправил към Витания в дома на Симон прокажения.

Тук към Господа пристъпила една жена - грешница, с алабастърен съд скъпоценно миро и изляла това миро върху главата на Господа.

Като видели това, някои от учениците казали:

- Защо е това разпиляване на пари? Можеше това миро да се продаде и парите да се раздадат на бедните.

Но Господ им казал:

- Защо смущавате жената? Тя извърши добро дело за Мене, защото бедните са винаги при вас, но Мен няма да имате винаги. Като изля това миро върху тялото Ми, тя Ме приготви за погребение. Истина ви казвам: навсякъде, където бъде проповядвано Евангелието, ще се разказва и за това, което направи тази жена.

(1) “Месия” (евр. Masiah) - помазаник. Това име първоначално се давало на всички, които са избрани от Бога, за да Му служат. В такъв смисъл помазаници са се наричали царете, пророците и първосвещениците. Но в собствения си

смисъл това наименование принадлежи на Иисус Христос, Който съвместява в Свое Лице троякото служение - на цар, пророк и първосвещеник. На Него в най-голяма степен принадлежат и светостта на първосвещеника, Който е непричастен със злото и има непреходно свещенство (Евр. 7:10), и знанието на пророка, просветил света с високото Евангелско учение, и властта и могъществото на царя, Който обладава всички сили на небето и земята, и насочва всичко към високата цел на спасението на хората (Мат. 28:18). Във Ветхозаветните пророчески предсказания духовното царуване на Месията понякога се представя в образа на царуващия земен цар. Пророците са употребявали образния език, за да могат да бъдат по-разбираеми за иудеите.

(2) Витания - малко селище, което се намирало на три или четири версти от Иерусалим. В днешно време на мястото на древна Витания се намира малкото мюсюлманско селище Ел-Азариех. На благочестивите поклонници обикновено тук показват мястото на гробницата на Лазар и развалините от дома, където са живели Лазар и сестрите му.

(3) Витфагия - малко селище от югозападната страна на Елеонската планина, граничещо на запад с Витания. Околностите на Витфагия в древността се славели с изобилието на смокинови дървета, откъдето получило своето наименование и селището (Витфагия - място със смокини). В днешно време не са останали никакви следи от евангелската Витфагия.

(4) Елеонска планина - (планина от маслинови дървета, маслинена) - една от най-красивите Палестински планини, която се намирала на изток от Иерусалим, и отделяна от него от Кедронската долина. Тази планина получила названието си от маслиновите дървета, които в изобилие растели по склоновете й. На един от склоновете на Елеонската планина е

по-строен православен храм в чест на света Мария Магдалина.

(5) Оселът в древността на изток се употребявал предимно за селско-стопански работи (Бит. 49:11; 1 Цар. 25:18) и се смятал за домашно животно. Обратно, мулето, или конят обикновено се употребявали за военни цели (Иерем. 17:25) Господ съзнателно използвал осле, а не муле при влизанетоСи в Иерусалим, защото влизал в Иерусалим като кротък Цар на света.

(6) “Осанна” - сирийска дума, която означава “спаси”, или “дари спасение”.

(7) Марк Антоний - триумвир, римски консул, управлявал от 44 г. до 31 г. пр. Р. Хр.

(8) Давид - израилски цар и едновременно с това пророк и псалмопевец, живял през XI век пр. Р. Хр. От него е написана свещената книга “Псалтир”, която съдържа 150 псалми, или свещени песни с хвалебен, просителен и благодарствен характер. Виж житието му на 08.01 по еретическия - † 26 декември по църковния календар.

(9) Соломон - израилски цар и боговдъхновен писател, живял в началото на XI и края на X век пр. Р. Хр. От него са написани 4 свещени книги: “Еклисиаст”, “Притчи”, “Песен на песните” и книга “Премъдрост Соломонова”.

(10) Назарет - малък град в Галилея, в Завулоновото коляно, който се намира на югозапад от Капернаум и на запад от Тивериадското море. Назарет си е придобил всемирна известност като място, в което е живял праведният Иосиф, обручникът на Пресвета Дева Мария, като място на Благовещението от Архангел Гавриил на Пресветата Дева, че от нея ще се роди Синът Божий, и особено като място, където е преминало цялото детство, юношество и останалия живот на

Господа до Неговото излизане за проповед на Евангелието. На мястото на древния Назарет сега се намира градче с името Нозрани. На поклонниците обикновено тук се показва мястото на Благовещението, което се заема от латински манастир. От другите забележителности на Назарет се показват мястото на дърводелската работилница на Иосиф обручник, развалините на синагогата, в която Господ прочел пророчеството на Исаия за Себе Си и др. места.

(11) Финикова палма - едно от най-красивите палестински вечнозелени растения. Стволът на палмата се извисява много нависоко във въздуха, но само върхът й е увенчан с клонки. Клонките на палмата се употребявали от евреите в много случаи като знак на тържество или победа. Така например на празника Разпъване на шатри евреите имали обичай да държат в ръцете си палмови клонки. (Лев. 23:40)

(12) Захария - израилски пророк, - един от числото на 12-те, така наречени “малки пророци”, живял през VI век пр. Р. Хр. На него принадлежи книгата с пророчества, която носи неговото име и е написана около 520 г. пр. Р. Хр.

(13) Зах. 9:9.

(14) Книжник (γραμματευς) - народен учител (или законоучител).

(15) Фарисеи (от евр. peruchim - “отделени”) - една от иудейските секти, появили се през II или III век пр. Р. Хр. Фарисеите били ревнители на Моисеевия закон, като обръщали внимание главно не на духа на закона, не на неговото общо съдържание, а на неговата външност. Освен обредните предписания на закона, те изпълнявали още маса измислени от самите тях дребни предписания, често стигащи до скрупульозност.

(16) Пс. 8:3.

(17) Захар. 9:9.

(18) 1Тим. 6:15.

(19) Пс. 98:1.

(20) Захар. 9:9.

(21) Иоан. 18:36.

(22) Свети Епифаний Кипърски - учител на Църквата, живял през III век. Особено забележителни сред неговите съчинения са “Анкорат”, в което се разкрива православното учение за Пресвета Троица и други догмати на християнството, и “Панарий”, в който се описват и опровергават 20 дохристиянски ереси и 80 християнски. Виж житието му.

(23) Ливан и Антиливан - две планински вериги на север от Палестина, които в древността се славели с богатите си кедрови гори.

(24) Виж тропара на празника.

(25) С празникът Вход Господен в Иерусалим завършва шестата и последна седмица от св. Четиридесетница, а от следващия понеделник започва вече “Страстната седмица”, или седмицата на Господните страдания. Възпоменанието, честването и поклонението на Господните страсти започва всъщност от Четвъртък на Страстната седмица; с богослужението в понеделник, вторник и сряда светата Църква само ни подготвя за достойно честване на Господните страсти. Така в понеделник чрез евангелското повествование за безплодната смоковница нагледно се изобразяват пред нас цялата безплодност на лицемерието, фалшивата набожност и въобще на изпълнението само на обредовата страна на закона, а с повествованието за Строшния съд се посочва възмездието,

което ще получат праведниците и грешниците за делата си. Богослужението във вторник с притчата за десетте девици и за талантите ръководи вярващите към духовно бодърстване, тъй подобаващо особено в дните на Господните страдания. Богослужението в сряда, повествувайки за жената, която помазала Господа с миро и с това Го подготвила да погребение, вече ясно подсказва за завършването на земната служба на Господа и близкия час на Неговите спасителни за нас страдания.

(26) Безплодната смоковница означавала лицемерната сянка на закона, под която се криели иудеите, но която не можела да принесе плодове на добри дела.

(27) Иродиани - политическа секта (партия) от времето на Иисус Христос. В състава й влизали лица, поставили за задача на дейността си борбата с Рим. За тази цел иродианите встъпили в таен съюз с ирод Антипа, който искал да отнеме от римския прокуратор Иудея и Самария и да ги подчини на себе си.

(28) Садукеи - религиозна секта от времето на Иисус Христос, която отричала преданието и възкресението на мъртвите. Неин основател бил равинът Саддок, на чието име и се наричала сектата.

(29) Моисей - вожд и законодател на еврейския народ, който живал през XVI в. пр. Р. Хр. От него са написани първите пет книги на Библията (“Битие”, “Изход”, “Левит”, “Числа” и “Второзаконие”). Виж житието му.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

Тропарь на Вход Господень в Иерусалим

глас 1

О́бщее воскресе́ние/ пре́жде Твоея́ стра́сти уверя́я/ из ме́ртвых воздви́гл еси́ Ла́заря, Христе́ Бо́же. Те́мже и мы, я́ко о́троцы побе́ды зна́мения нося́ще,/ Тебе́ Победи́телю сме́рти вопие́м:/ оса́нна в вы́шних,// благослове́н Гряды́й во и́мя Госпо́дне.

Ин тропарь на Вход Господень в Иерусалим

глас 4

Спогре́бшеся Тебе́ креще́нием, Христе́ Бо́же наш,/ безсме́ртныя жи́зни сподо́бихомся воскресе́нием Твои́м,/ и воспева́юще зове́м:/ оса́нна в вы́шних, благослове́н Гряды́й во и́мя Госпо́дне.

Кондак на Вход Господень в Иерусалим

глас 4

На престо́ле на Небеси́,/ на жребя́ти на земли́ носи́мый, Христе́ Бо́же,/ А́нгелов хвале́ние и дете́й воспева́ние/ прия́л еси́ зову́щих Ти:// благослове́н еси́, гряды́й Ада́ма воззва́ти.

Величание на Вход Господень в Иерусалим

Велича́ем Тя, Живода́вче Христе́, Оса́нна в вы́шних и мы Тебе́ вопие́м Благослове́н Гряды́й во и́мя Госпо́дне.

Молитва на Вход Господень в Иерусалим

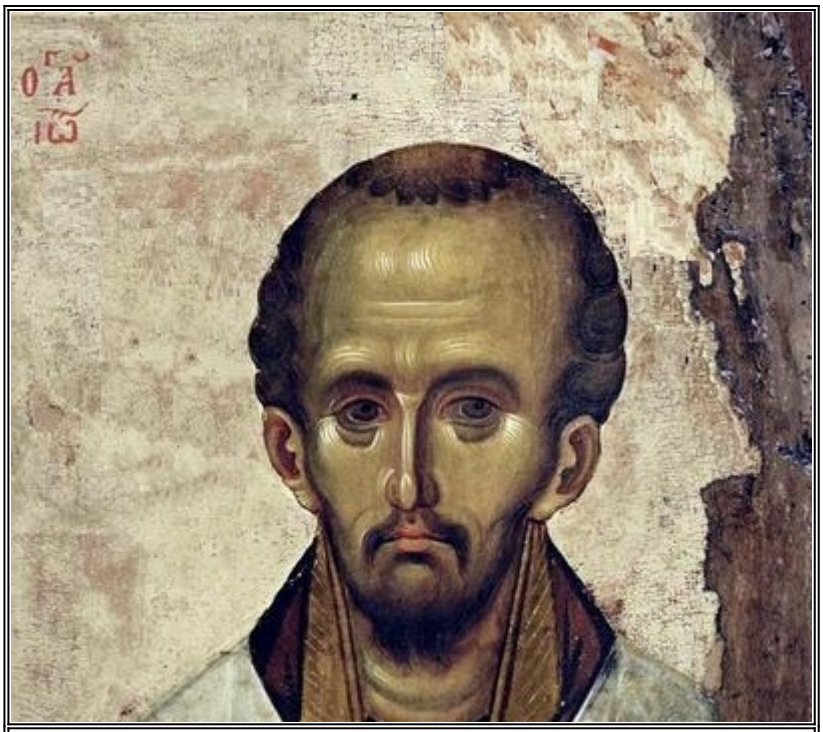
Го́споди Иису́се Христе́ Бо́же наш, в вы́шних со Отце́м на Престо́ле седя́й, вы́ну на крылу́ от Херуви́м носи́мый и пева́емый от Серафи́м, во днех же пло́ти Своея́ на жребя́ти о́сли се́сти изво́ливый на́шего ра́ди спасе́ния, и от дете́й воспева́ние прия́вый и во Святы́й град Иерусали́м пре́жде шести́ дней бытия́ Па́схи на во́льную страсть прише́дый, да спасе́ши мир Крестóм, погребе́нием и Воскресе́нием Твои́м! И

я́коже тогда́ лю́дие, седя́щие во тьме и се́ни сме́ртней, прие́мши ве́тви древе́с и ва́иа от фи́ник, сретóша Тя, Сы́на Дави́дова Тя испове́дуя, та́кожде и нас ны́не в предпра́зднственный день сей в подража́ние о́нех ва́иа и ве́тви в рука́х нося́щих соблюди́ и сохрани́. И я́коже о́нии наро́ди и де́ти “оса́нна” Тебе́ приноша́ху, сподо́би и нам во псалма́х и пе́ниих духо́вных душа́ми чи́стыми и нескве́рными усты́ просла́вити вся вели́чия Твоя́ в пра́здник сей и во всю седми́цу стра́сти Твоея́ и неосужде́нно дости́гнути и причасти́тися в пресве́тлые дни Живоно́снаго Воскресе́ния Твоего́, да воспое́м и просла́вим Твое́ Божество́ вку́пе со Безнача́льным Твои́м Отце́м и Пресвяты́м и Благи́м и Животворя́щим Ду́хом всегда́ ны́не и при́сно и во ве́ки веко́в. Ами́нь.

Из слово на свети Иоан Златоуст

Блаженият Давид, макар и лишен от лирата си, чрез песента на децата високо се радва и духом заедно с тях участвува в тържеството, както някога пред лицето на ковчега Божий - и той с тях пее и възклицава радостно: блажен е, Който иде в име Господне!

Нека го запитаме: кажи ни, пророче, кой е този, който иде в име Господне? Не ни е работа - казва той - сега да Ви уча: това сега е предоставено на децата от Онзи, Който из устата на младенци и кърмачета е приготвил възхвала за унищожение на Врага и победа над мъстителя!

Свети Иоан Златоуст

Кажете, деца: откъде е това у вас прекрасно съревнование и приятна песен? Кой Ви научи на това? Кой Ви умъдри за това? Кой Ви вика? Къде са поканите Ви? Кои са учителите Ви? вземете - казват те - участие с нас в тържеството и пението, че Вие ще узнаете това. което е било в желашята на Моисея и другите пророци -ще видите с нас изпълнението на обетованието в лицето на нашия Учител!

Нека и ние с децата да грабнем клонки, нека и нас вдъхнови Дух Светий, та и ние да приветствуваме Госта с внушената от Бога песен: благословен е Идещият в име Господне - осана във висините! Когато децата тържествуваха, когато учениците се радваха, - закоравялата завист против славата на Господа се възбуди, градът изпадна в смут и почна да пита: кой е Този? като че ли не са видели Благодетеля, прославен с безчислени божествени чудеса! Тъмнината обаче, не била в сила да покрие блестящата в нея незалязваща светлина.

Против тези, именно, пророкът някога е казал: глухи, чуйте и, слепи. погледнете и вижте! виждате ли, възлюбени, точността на предсказанието?!

Цяла Юдея се изпълни с благодеяния, а те сега питат, кой е Този? О, неразумни люде, които лъжливо се наричате учители! О, безсмислени старейшини! О, безсрамно потомство на Ханаан, а не на Богобоязливия Юда! Малките деца познали Твореца си, а непокорните бащи питали: кой е Този? Младото поколение възпявало Бога - а застарелите в зло питали: кой е Този?

Гръдните деца проповядват за Бога - а възрастните богохулстват! Отрочетата благочестиво отправят свещена хвала, а безбожните иереи нечестиво негодуват! О, жестоки човеци, които се мислите за праведници, обърнете сърцата си към своите деца и от тях се поучете за тайните Божии! Защо Вие при блясъка на слънцето обичате тъмнината? Защо замисляте война против мира, който нищо не може да смути?

Ако вие сте верни синове на Сион, веселете се заедно с чедата си: нека благочестието на рожбите Ви бъде повод към радостта и тържеството! От тях се научете: кой ги е научил на това, кой ги е свикал, откъде е дошло това учение, какво е това ново богословие и старо пророчество?! Обърнете сърцата си към радостта на децата; не затваряйте очите си пред истината!

Влезте в радостта на Господа! С всички тях - деца и бащи - нека и ние отправим хвала и кажем: благословен е Идещият в име Господне! Осанна на Давидовия Син!

В ШЕСТА НЕДЕЛЯ НА ВЕЛИКИЯ ПОСТ – ВХОД ГОСПОДЕН В ИЕРУСАЛИМ, ЗА ЛАЗАРОВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Не бой се дъще Сионова!

Ето, твоят Цар иде, възседнал осле.

(Зах. 9:9, Иоан. 12:15).

Благослови, отче!

Предвечният Бог, за Когото небето е престол, а земята – подножие, Който стана човек заради човешкото спасение, влезе днес на осле в Иерусалим, както бе пророкувано от пророците и както ще чуем сега от Евангелието.

Евангелие от Иоан, зачало 41

Шест дни преди Пасха Иисус дойде във Витания, дето беше умрелият Лазар, когото възкреси от мъртвите. Там Му приготвиха вечеря, и Марта прислужваше, а Лазар беше един от седналите с Него на трапезата. Мария пък, като взе литра нардово чисто, драгоценно миро, помаза нозете Иисусови, и с косата си отри нозете Му, и къщата се напълни с благоухание от мирото. Тогава един от учениците Му, Иуда Симонов Искариот, който щеше да Го предаде, рече: защо да се не продаде това миро за триста динария, и парите да се раздадат на сиромаси? Това каза той, не че се грижеше за сиромасите, а защото беше крадец. (Той държеше ковчежето, и крадеше от онова, каквото там пускаха.) А Иисус рече: остави я, тя е запазила това за деня на погребението Ми. Защото сиромасите всякога имате при себе си, а Мене не всякога. Голямо множество иудеи узнаха, че е там, и дойдоха не само заради Иисуса, но за да видят и Лазаря, когото Той възкреси от мъртвите. А първосвещениците се сговориха да убият и Лазаря, защото поради него мнозина иудеи ги напускаха и вярваха в Иисуса.

На другия ден тълпи народ, дошли на празника, като чуха, че Иисус иде в Иерусалим, взеха палмови клончета и излязоха да Го посрещнат, като викаха: осана! Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев. А Иисус, като намери едно осле, възседна го, както е писано: „не бой се, дъще Сионова! Ето, твоят Цар иде, възседнал осле“. (Иоан. 12-1:15)

ТЪЛКУВАНИЕ

След като наставил апостолите Си да не искат първенство, Иисус Христос отишъл в Иерихон. Като излязъл от там, изцерил на пътя слепия и отишъл в село Витания, където възкресил Лазар, който бил богат жител на Витания и Христов приятел. Там приготвили вечеря на Христа, на която присъствали и Лазар, и сестрите му, Марта слугувала, а Мария взела една стъкленица чисто миро, с което помазала Христовите нозе и ги избърсала с косата си. А предателят Иуда, който бил сребролюбец, като видял, че не може да вземе нищо от мирото рекъл: *„защо да се не продаде това миро за триста динария, и парите да се раздадат на сиромаси?“*, не че го било грижа за сиромасите, а гледал да вземе нещо от парите. А Христос, който знаел всичко, рекъл: *„остави я; тя е запазила това за деня на погребението Ми. Защото сиромасите всякога имате при себе си, а Мене не всякога.“*. Вижте с каква кротост казал Христос да я оставят, макар да знаел, че Иуда щял да Го предаде, както и предсказал: *„Един от вас е дявол“* (Иоан. 6:70), но не разкрил кой е той. След тази вечеря, на сутринта, когато в Иерусалим се разчуло, че Христос е възкресил Лазар, дошли много евреи и повярвали, по повод на което други евреи се разгневили и се наговорили да убият и Христа, и Лазар.

Християни, виждате ли какво прави проклетата завист? Разбираемо е, че искали да убият Христа, понеже им нарушил закона, но защо искали да убият и Лазар? Защото ги била заслепила завист. Христос изцерил много болни и възкресил много починали, при което евреите не се гневили толкова много, но сега, когато възкресил този богаташ, всички се зачудили и мнозина отишли да го видят и да научат нещо за онзи свят. За това книжниците толкова ослепели от завист, че мислели, че не е никакъв грях да убият Христа. След това Христос изпратил апостолите до едно село, та му довели едно

младо осле, което никой не бил възсядал, и като метнали дрехите си върху него, Христос го възседнал и влязъл с него в Иерусалим. Тогава всички хора, които били дошли за празника, щом чули, че Христос идва, взели палмови клонки и излезли да Го посрещнат, постилали по пътя клонки и дрехите си и викали: „*Осана (Спаси ни). Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев.*“. И влязъл с мулето, както бе пророкувал Захария: „не бой се, дъще Сионова! Ето, твоят Цар иде, възседнал осле“. Апостолите разбрали това пророчество след Христовото възкресение и възнесение, след като били просветени от Светия Дух. А това, че посрещали Христа с зелени конки, означавало Христовата победа – това, че с Божествената Си сила щял да победи смъртта и дявола. Този обичай съществувал в Рим, там когато някой цар се връщал от победа, римляните го посрещали със зелени клонки, изплитали венци от финикови и лаврови клонки и ги поставяли върху главите на императора и на войниците му. Понеже това дърво през зимата не бива победено, за това го носели, като символ на победата, както и сега виждаме мнозина мъченици изрисувани с клонче в ръка, с което показват, че са победили дявола. Така и днес еврейските деца посрещнали Христа и викали: „*Спаси ни*“, а бащите им се ядосвали. Вижте колко бързо се променя светската слава – в неделя Го хвалели и славели, а в петък неблагодарните евреи Го хулели и разпнали.

ПОУЧЕНИЕ

Християни, ето, зимата отминава и радостната пролет идва с цветовете и зелените си красоти. Ето, виждаме земята обновена, птиците пеят и хората се веселят. Но я помислете, коя е причината за земното обновяване? Причината са лютата зима, дебелите снегове, силните дъждове и свирепите ветрове. Защото, ако не се бе напоила от тях земята нямаше да се обнови и украси. Така и душата ни се обновява от духовната

зима, тоест от поста, от страданието, труда и скръбта. Защото, докато не претърпи сръб, труд и ограничение, човешката душа не може да се обнови и украси. Но ето, времето на поста и покаянието отминава, душевният труд се прекратява, Възкресението наближава и Бог приготвя венци за трудещите се. Потрудете се от все сърце през тази седмица, коленичете пред Бога с молитва, послушайте за Христовите страдания, които Той претърпя за нас, и бързайте да посрещнем Христа, Който идва да възкреси душите ни от греховете, като Лазар от гроба. Но да видим, каква вечеря ще му приготви нашата душа, подобно на Лазаровите сестри. Някой от вас може да каже: „Къде ще видим сега Христа, за да Го гощаваме?“. Но аз ви уверявам, че ежедневно Го виждаме пред нас, но Го отминаваме. Защото, щом видим някой просяк или сиромах, виждаме Самия Христос, и щом сторим някое добро на сиромах, го правим на Христа. За това, ако искате да нагостите Христа, като Лазаровите сестри, нахранете гладни сиромаси и тогава ще нагостите Самия Христос.

Слушатели християни, ето, Христос идва, но да видим, кой е достоен да излезе да Го посрещне с пост и милостиня, с покаяние и изповед. Който добре е изпълнил тези неща, нека да излезе с тях, като с палмова клонка да посрещне Христа, да застели сърцето си с добродетели, както Иерусалимския път с клонки, да приме Тялото и Кръвта Христови и да рече, като онези кротки деца: „Спаси ме, Господи“. Но добре знам, че има мнозина, които не само са недостойни за свето Причастие, но са и маловерци, каквито са блудниците, завистливите и грешните, които хулят нашата вяра с греховете си. Но такива грешници и недостойни хора трябва или да се покаят от сърце, или да не се приближават до светото Причастие. Защото, ако се причасти като Иуда, такъв човек взема огън, който му изгаря душата. Защото Бог колкото е милостив, толкова е и справедлив, сега идва кротък и смирен, но ще дойде и като

страшен Съдия да ни съди за греховете ни. За това сега трябва да приемеме християнското учение, както са приели Христос, онези кротки деца в Иерусалим, а не като беззаконните юдеи или като Иуда, който Го предаде, което е страшно да се помисли. Но християни, ако някой земен цар поиска да отиде в някоя къща и изпрати слугата си да съобщи предварително за царското посещение, за да му приготвят място, а като дойде, намери мястото нечисто и безчестно, тогава какво ще получи онзи стопанин от царя? Нали – страшно наказание? Ето Сам Небесният Цар, Който иска да дойде в сърцата ни, е изпратил слугите Си – църковните проповедници, да ни известят да очистим сърцата си и да се причастим достойно. И ако ние, слушайки царското известие, не очистим сърцата си от злото, а се причастим недостойно, какъв отговор ще дадем пред Бога? Христос винаги ни казва: *„Вземете яжте, това е Моето тяло“, и „Пийте от нея всички, защото това е Моята Кръв на Новия Завет“*, и с това кани всички ни да се причастим, но – достойно. Защото, който се причасти недостойно, в предсмъртния си час ще търси Христа да му прости, но не ще Го намери и ще умре в греха си. Както е рекъл Сам Христос: *„Аз отивам, и ще Ме търсите, и в греха си ще умрете“* (Иоан. 8:21). За това нашата Православна Църква ни повелява през тази седмица да се молим на Бога за греховете си с пост и милостиня. Слава на Бога во веки веков, Амин.

КАНОН ВХОДУ ГОСПОДНЮ В ИЕРУСАЛИМ

глас 4

Песнь 1

Ирмос: Явишася источницы бездны, влаги непричастны, и открышася моря волнующася основания бурею: манием бо

запретил еси ему, изрядныя же люди спасл еси, поющия победную песнь Тебе, Господи.

Припев: Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Из уст младенец незлобивых, и ссущих, хвалу Твоих раб совершил еси, разрушити супостата, и отмстити страстию Креста, падение древняго Адама, древом же воскресити сего, поюща победную песнь Тебе, Господи (Дважды).

Слава: Хваление Церковь преподобных, живущему в Сионе, Тебе, Христе, приносит: Израиль же о Тебе, Творце своем, радуется: и горы языцы противообразнии каменосердечнии, от лица Твоего возвеселишася, поюще победную песнь Тебе, Господи.

И ныне: Хваление Церковь…(Повторить предыдущий тропарь)

Песнь 3

Ирмос: Точащий краесекомый повелением Твоим, твердый ссаша камень израильтестии людие. Камень же Ты еси Христе и Жизнь, на Немже утвердися Церковь зовущая: осанна, благословен еси Грядый.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Мертвеца чертверодневна повелением Твоим, из мертвых с трепетом ад испусти Лазаря, Воскресение бо Ты Христе и Жизнь, в Немже утвердися Церковь зовущи: осанна, благословен еси Грядый (Дважды).

Слава: Воспойте людие благолепно в Сионе, и молитву воздадите Христу во Иерусалиме. Сам грядет во славе со властию, в Немже утвердися Церковь зовущи: осанна, благословен еси Грядый.

И ныне: Воспойте людие...(Повторить предыдущий тропарь).

Ипакои, глас 6-й

В ветвьми воспевше прежде, с древесы последи яша Христа Бога неблагодарнии иудее. Мы же верою непреложною присно почитающе яко Благодетеля, всегда возопиим Ему: благословен еси, Грядый Адама воззвати.

Песнь 4

Ирмос: Христос грядый явственно Бог наш, приидет и не закоснит, от горы приосененныя чащи, Отроковицы раждающия неискусомужныя, пророк древле глаголет. Темже вси вопием: слава силе Твоей, Господи.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Да точат веселие крепкое мастительное горы, и все холми, и древа дубравная да взыграют: Христа хвалите языцы, и тому вси людие радующеся возопийте: слава силе Твоей, Господи (Дважды).

Слава: Крепостию веки царствуяй Господь, облечен приидет, Сего красоты и славы, несравненно есть благолепие в Сионе, Темже вси вопием: слава силе Твоей, Господи.

И ныне: Пядию измеривый небо, дланию же землю, Господь, прииде: Сион бо избра, в немже жити и царствовати изволи, и возлюби люди, верно вопиющия: слава силе Твоей, Господи

Песнь 5

Ирмос: На гору Сион взыди благовествуяй, и Иерусалиму проповедуяй, в крепости вознеси глас: преславная глаголашася о тебе, граде Божий. Мир на Израиля, и спасение языком.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

В вышних седяй на Херувимех Бог, и призираяй на смиренная, Той грядет во славе со областию, и исполнятся всяческая Божественныя хвалы Его, Мир на Израиля, и спасение языком. (Дважды)

Слава: Сионе Божий, горо святая, и Иерусалиме, окрест очи твои возведи, и виждь собранная чада твоя в тебе: се бо приидоша издалеча, поклонитися Царю твоему. Мир на Израиля, и спасение языком.

И ныне: Сионе Божий… (Повторить предыдущий тропарь).

Песнь 6

Ирмос: Возопиша с веселием праведных дуси: ныне мирови Завет новый завещается, и кроплением да обновятся людие Божия Крове.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Приими, Израилю, Божие Царство, и пребываяй во тьме, свет да узрит великий, и кроплением да обновятся людие Божия Крове (Дважды).

Слава: Разрешены своя юзники Сионе испусти и от рова неведения безводна изведи, и да обновятся людие кроплением Божественныя Крове.

И ныне: Разрешены своя: (Повторить предыдущий тропарь).

Кондак, глас 6-й

На престоле на небеси, на жребяти на земли носимый Христе Боже, от Ангел хваление и детей воспевание приял еси зовущих Ти: благословен еси, Грядый Адама воззвати.

Икос

Понеже ада связал еси Безсмертие, и смерть умертвил еси, и

мир воскресил еси, с ваиами младенцы восхваляху Тя Христе, яко Победителя, зовуще Ти днесь: осанна Сыну Давидову. Не ктому бо, рече, заклани будут младенцы, за Младенца Мариина: но за вся младенцы и старцы, Един распинаешися. Не ктому на нас вместится меч, Твоя бо ребра прободутся копием. Темже радующееся глаголем: благословен, Грядый Адама воззвати.

Песнь 7

Ирмос: Спасый во огни Авраамския Твоя отроки и халдеи убив, яже правда праведно уловляху, препетый Господи Боже отец наших, благословен еси.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Покланяющеся людие, и со ученики радующеся, с ваием, осанна Сыну Давидову зовяху препетый Господи Боже отец, благословен еси (Дважды).

Слава: Неискусозлобное множество, еще младенствующее естество, боголепно Тя, Царю Израилев и Ангельский, воспет: препетый Господи Боже отец, благословен еси.

И ныне: С ваием Тя Христе, ветвьми похваляху множества: благословен пришедый Царь веков. Вопияху же: препетый Господи Боже отец, благословен еси.

Песнь 8

Ирмос: Веселися Иерусалиме, торжествуйте любящии Сиона: царствуяй бо во веки Господь сил прииде, да благоговеет вся земля от лица Его, и да вопиет: благословите вся дела Господня Господа.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

На жребя младо всед Царь твой Сионе, предста Христос:

безсловесное бо идольское прельщение разрушити, и неудержанное стремление уставити всех язык прииде, во еже пети: вся дела пойте Господа (Дважды).

Слава: Радуйся Сионе зело: Бог твой воцарися во веки Христос. Сей, якоже писано есть, кроткий и спасаяй, праведный Избавитель наш, прииде на жребяти, конское свирепство убити врагов, не вопиющих: благословите вся дела Господня Господа.

И ныне: Оскудевает Божественных ограждений, законопреступное сонмище непокоривых, понеже дом молитвы Божия, вертеп сотвориша разбойническ, от сердца Избавителя отринувше, Емуже вопием: благословите вся дела Господня Господа.

Песнь 9

Ирмос: Бог Господь, и явися нам, составите праздник, и веселящеся приидите, возвеличим Христа, с ваиами и ветвьми, песньми зовуще: благословен Грядый во имя Господа Спаса нашего.

Слава Тебе, Боже наш, слава Тебе.

Языцы, вскую шатаетеся? Писменницы и священницы, почто тщетным поучистеся, рекше: кто Сей, Емуже дети с ваием и ветвьми, песньми зовут: благословен Грядый во имя Господа Спаса нашего (Дважды).

Слава: Сей Бог наш, Емуже никтоже подобен, праведный всяк путь изобрет, даде возлюбленному Израилю: по сих же с человеки поживе явлься. Благословен Грядый во имя Господа Спаса нашего.

И ныне: Соблазны стези, что близ вас положисте непокоривии? Ноги ваша скоры кровь излияти Владычню. Но

воскреснет всяко спасти зовущия: благословен Грядый во имя Господа Спаса нашего.

АКАФИСТ ВХОДУ ГОСПОДНЮ В ИЕРУСАЛИМ

Кондак 1

Избранный Царю Горняго Сиона, Кроткий, спасаяй и Праведный Избавителю наш, Тебе, в вышних на Херувимех носимаго и певаемаго от Серафим, зрим ныне на жребя возшедшаго и в Иерусалим к вольней страсти грядущаго. Сего ради покланяемся неизреченному снисхождению Твоему, и с ваиами и ветвьми умиленно сретаем Тя, да и с дети еврейскими воззовем Тебе:

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Икос 1

Архангелов и Ангелов лики со страхом и с трепетом взираху с небесных высот на Твое, Христе Спасе, во Иерусалим к вольной страсти вхождение и со Апостолы незримо сопровождаху Тя Царя Своего и с дети еврейскими «осанна в вышних» Тебе приношаху и воспеваху песнопения сицевыя:

Благословен еси, Господи Боже наш, яко посетил и сотворил еси избавление людем Своим.

Благословен еси, Владыко Христе, яко пришел и даровал еси Крестом спасение чадом Своим.

Благословен еси, грядый Адама из глубины ада воззвати.

Благословен еси, пришедый Еве от древния печали свободу даровати.

Благословен еси, благовествуяй мир на Израиля и спасение

языков.

Благословен еси, возвещаяй Завет Нов в кроплении крови Своея.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 2

Видев Тя, Иисусе, Марфа и Мария паки в Вифанию пришедша прежде шести дней бытия Пасхи, сотворша Тебе вечерю ту, и бе Лазарь един от возлежащих, Марфа с усердием служаше Тебе, Подателю всяческих, Мария же благую часть избра, благодарна сущи о воскрешении брата своего, и приемши литру мира нарда чиста, многоценна, помаза пречистыя нози Твои и отре власы своими, с любовию от избытка сердца, вопиюще Тебе: Аллилуиа.

Икос 2

Разума неуразуменна вольнаго Твоего на страдания пришествия не разумев Иуда, иже хотяше уже предати Тя, смутися, зряще Мариино миром помазание ногу Твоею, Господи, и рече: «Чесо ради миро сие не продано бысть на триех стех пенязь и дано нищим?» Сие же рече не яко о нищих печашеся, но яко тать бе. Ты же, Господи, ведый, яко надлежит Ти скоро смерть претерпети, оправдал еси святую жену сию, глаголюще: «Не дейте ея, да в день погребения Моего соблюдет е». Сего ради почитающе вольное ко страсти пришествие Твое, вопием Тебе сице:

Благословен еси, Господи, Мариею на вечери на погребение приуготованный.

Благословен еси, Иисусе, Иудою в душе еще в Вифании на смерть уже осужденный.

Благословен еси, в Вифанию пришедый, в дом мира, да

любовь и миром помазание от Марии приемлеши.

Благословен еси, во Иерусалим грядый на вольную страсть, да паки любовь от святых жен мироносиц всему миру возвестиши.

Благословен еси, Лазаря из мертвых воздвигнувый, да будет с крепостию пришествие Твое.

Благословен еси, Себе Самаго от гроба возставити грядый, да будет со властию вхождение Твое.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 3

Имеяй власть воистинну Божественную, Владыко Христе, Ты во утрий день изшед из Вифании зело заутра и приближася в Виффагию, послал еси двоицу от ученик Твоих, глаголюще има: «Идита в весь, яже прямо вама: и абие обрящета осля привязано, и жребя с ним, на неже никтоже николиже вседе от человек, и отрешивша я, приведите Ми. И сице кто речет вам, что творити, рцыте, яко Господь требует я». Тиижe сия слышаши, зело дивляхуся, возопили Богу: Аллилуиа.

Икос 3

Изшедша же ученика, приведоста осля и жребя, и возложиша на не ризы своя. Ты же, Бог Сый, на Херувимех носимый, яко человек на жребя младо возсел еси нас ради, да яко Царь кроток, в мир сотвориши вхождение Твое, во град отца Твоего Давида. Сего ради сретаем Тя сицевыми похвалы:

Благословен еси, в Вышних со Отцем на Престоле седяй, на жребяти осли сести изволивый.

Благословен еси, на небесех от Горних Сил покланяемый, от детей на земли поклонение приявый.

Благословен еси, крепостию царствуяй веки, со славою во Иерусалим грядый.

Благословен еси, на смиренныя призираяй, с кротостию во своя пришедый.

Благословен еси, на жребяте безсловесном возседый, древнее безсловесие разрешити хотяй.

Благословен еси, странное обнищание долу приемый, на небеси горе Отцу и Духу соседяй.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 4

Буря недоумения смущает ми ум, како достойно воспою велие снисхождения Твоего таинство, Господи, яко имея престол — небо, Ты на жребя худо возшел еси человека взыскуя, хотя разрешити его древняго безсловесия, да сбудется реченное Захариею пророком глаголющим: «Радуйся зело, дщи Сионя, проповедуй дщи Иерусалимля. Се Царь Твой грядет к Тебе Праведен и Спасаяй, Той Кроток всед на подъяремника и жребца юна». Сего ради прославляем с миром на жребяте шествие Твое во Иерусалим, из глубины души вопиюще Тебе: Аллилуиа.

Икос 4

Слышавше народ мног пришедый на праздник, яко грядеши Господи во Иерусалим, собрашася вкупе во множестве и постилаху ризы своя по пути, друзии же резаху ветви от древ и постилаху по пути, и предходящии и вслед грядущии вопияху Тебе, глаголюще: «Осанна Сыну Давидову! Благословен грядый во имя Господне! Благословенно грядущее Царство во имя Господа отца нашего Давида! Осанна в вышних!» Сего ради и мы в предпразднственный день сей, носяще

воскресения знамения ветви древес, Тебе, яко Победителю смерти вопием:

Благословен еси, Царю Израилев, Царство не от мира сего взыскати пришедый.

Благословен еси, Сыне Давидов, трости сокрушенныя преломити не восхотевый.

Благословен еси, Пастырю Добрый, заблудшее овча обрести грядый.

Благословен еси, Агнче незлобивый, Себе Самаго в жертву принести хотяй.

Благословен, еси Владыко твари, от твари Твоея с любовию сретаемый и с ветвьми ублажаемый.

Благословен еси, Царю Славы, со славою царскою от ученик провождаемый и от детей прославляемый.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 5

Богосветлою красотою и крепостию облечен быв от века, Господи, грядеши со славою в Сион, восход на Елеонскую гору совершая, да исполнится Наума пророка предречение: «Се на горах ноги Благовествующаго и Возвещающаго мир. Празднуй Иудо праздники твоя, воздаждь обеты твоя». И паки исполнися Давида праотца Твоего другое предречение: «Видена быти шествия Твоя, Боже, шествия Бога моего, иже во святем». Егда же приблизился еси уже к нисхождению с горы Елеонския, все множество учеников начаша радующеся хвалити Бога гласом велиим, сугубо прославляюще Тя о всех чудесех, яже видеша от Тебе, глаголюще: Благословен грядый Царь во имя Господне! Мир на земли и слава в вышних! Сего ради и мы днесь Новый Израиль, яже от язык Церковь, радующеся

возопием Тебе с ними: Аллилуиа.

Икос 5

Видевше фарисеи от народа сущии, яко ликовании народныя зело умножаются, Тебе, Господи, с горы нисходящу, и яко гласи учеников Твоих зело велии суть, вознегодоваша и рекша Тебе: «Учителю, запрети учеником Твоим.» Ты же, Господи, возгласил еси им: «аще сии умолкнут, камни возопиют, якоже предрече Аввакум пророк, глаголя: “камение из стен возопиют, древо же отвещати будут им”». Сего ради и мы, аще душами и сердцы хладни есмы, якоже камение, обаче по слову Твоему не умолчим хвалы Тебе возсылати сицевыя:

Благословен еси, Господи Боже наш, яко пришел еси во Иерусалим грешныя спасти.

Благословен еси, Христе Спасе наш, яко возвестил еси верным Твоим, яко близь к нам еси.

Благословен еси, Сыне Отечь, яко грядеши Кровию Креста Твоего небесная и земная примирити.

Благословен еси, Сыне Человечь, яко идеши велию любовь Отца Небеснаго всему миру возвестити.

Благословен еси, Царю Царствующих, яко Царство Твое — Царство всех веков.

Благословен еси, Владыко владеющих, яко Владычество Твое — во всяком роде и роде.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак

Проповедницы Божественныя силы Твоея, Господи, быша сущии с Тобою в Вифании иудеи, зане тии свидетельствоваху во Иерусалиме, яко Лазаря от гроба воздвигл еси. Сего ради и

сретая Тя народ, яко слышаща Тя сие сотворша знамение. И глаголаху друг ко другу: чесо ждем и не исходим на сретение Сыну Давидову с ваиами от финик, да исполнится Писание: «взыду на финик, удержу ветви его», зане Той есть финик правды, о Немже рече Давид: «Праведник, яко финикс процветет». Сего ради с ветвьми воспеваху первее Тебе народи: Осанна, обаче послежде с дреколми изыдоша на Тя, яко на разбойника, не ведуще пети: Аллилуиа.

Икос 6

Возсия во всей славе своей и красоте святый град Божий Сион, «град Великаго Царя», егда приблизился еси к нему, Господи, и увидел еси с высоти горы Елионския вся здания церковная и иная строения градская зело красныя. Тогда, видя святый град, Господи, восплакался еси о нем, яко отец чадолюбивый, и с плачем рекл еси: «аще бы разумел еси ты хотя в сей день твой, еже к миру твоему, обаче сие скрыся от очию твоею». И абие предрекл еси, яко приидут дние, егда обложат святый град врази и разбиют его, и чада его, и не оставят камень на камни в нем, понеже не разумел времени посещения Твоего. Мы же ведуще Тя, яко Добраго Пастыря, скорбящаго об заблудших овцах Своих, вопием Ти:

Благословен еси, Пастырю овцам Великий, овча погибшее взыскати пришедый.

Благословен еси, Архиерею грядущих благ, немощем нашим спострадати восхотевый.

Благословен еси, Новаго Завета Ходатаю, возжелавый падшия люди от вечныя смерти спасти.

Благословен еси, Судие Праведнейший, яко праведен еси, и прави суди о граде Твоем.

Благословен еси, Спасе Всемилостивейший, яко милостив

бывал еси и милости Твоея исполнь вся земля.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 7

Хотяй избавити род человечь от работы вражия, Иисусе, пришел еси во Иерусалим, да исполнится Писание: «явится Бог богов в Сионе». Тебе тамо, потрясеся весь град; единии бо изыдоша на сретение Тебе, восклицающе велегласно: «Осанна Сыну Давидову», друзии же, удивляхуся вопрошающе: «Кто есть Сей». О, безумнии старцы, лжеимении учителие! Вся стогна града проповедуют чудеса Твоя. Вся Иудея исполненна благодеяньми Твоими, сии же вопрошают: «Кто есть?» Лазарь едва воскресе, и не ведят, кто исхити его от смерти. От двора Иаирова едва исшел еси, и не ведят, кто есть ожививый дщерь его? Видят, обаче не хотят воспети Тебе, яко Богу: Аллилуиа.

Икос 7

Дивное показал еси смотрение Твое, Иисусе, егда со славою восшел еси во Иерусалим и абие, яко Архиерей, посетил еси святый храм соглядати его. В дом Отца Твоего пришел еси со властию, и исполнися святаго Аввакума пророка предречение: «Господь во Святом храме Своем: да молчит вся земля пред Лицем Его». И абие изгнал еси вон вся сущии тамо продающия и куплющия, глаголя: «Храм Мой — храм молитвы наречется, вы же сотвористе его вертеп разбойником». И тако исполнися другое Писание: «Ревность дома Твоего снеде Мя». Мы же, убоявшеся таковаго праведнаго гнева Твоего, Господи, единое просим от Тебе, еже жити в дому Твоем во вся дни живота нашего, зрети красоту Твою и посещати храм святый Твой, да прославим Тебе сице:

Благословен еси, не в рукотворенных храмах живый на Небеси, в храм земный со славою возшедый.

Благословен еси, селение славы Своея возлюбивый на земли, дом молитвы от житейских попечений оградивый.

Благословен еси, Господи сил, яко возлюбленна селения Твоя, паче селений грешничих.

Благословен еси, Царю славы, яко лучше день един во дворех Твоих, паче тысящ, во градех нечестивых.

Благословен еси, велий в Сионе, яко страшно и свято имя Твое.

Благословен еси, живый во Иерусалиме, яко свят храм Твой, дивен в правде Твоей.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 8

Странное и преславное чудо сотворил еси, Христе, егда «внезапу пришел еси в Церковь Свою и тамо приступивших к Тебе хромых и слепых исцелил еси», яко Светлодавец, и Милостивый Врач, яко «правда пред Тобою предыдет», якоже рече Давид, и тако всем источил еси в великий и предпразднственный день сей радость, истину, свет и живот, якоже предрече Софония пророк, глаголя: «Радуйся дщи Сионова зело, отьят Господь неправды твоя, воцарится Господь посреде тебе и не узриши зла ктому, Господь Бог твой в тебе и обновит тя в любви Своей тебе ради, глаголет Господь: спасу утесненную, и отриновенную прииму». Сего ради и мы, веселящеся в день праздника посещения Твоего, воспоем Тебе: Аллилуиа.

Икос 8

Весь был еси любовь, Сладчайший Иисусе, сего ради хвалу Тебе приносит возлюбленный Израиль изо уст ссущих и незлобивых младенец: егда старцы и учителие их

богохульствуют вопрощающе, кто есть Сей, младенцы богословствуют, вопиюще Тебе: «Осанна Сыну Давидову», и с ваии и с ветвми сретают во храме пришествие Твое, предвозвещающе скорое Твое из мертвых воскресение. Сподоби же и нам одержимым гордостию обратитися, яко незлобивии дети, таковых бо есть Царствие Небесное, да от чистаго сердца купно с ними принесем Тебе таковые похвалы:

Благословен еси, в вышних певаемый от Серафим, от незлобивых младенец воспевание приявый.

Благословен еси, в горних носимый от Херувим, от чистых сердцем богоносно в сердце носимый.

Благословен еси, скинию падшую Давидову возставити пришедый, да нашу внутреннюю благообразную скинию паки просветиши.

Благословен еси, храм Твой — дом молитвы сотворивый, да нас бывших вертеп душетленных разбойников паки дом чист Духа Святаго сотвориши.

Благословен еси, Емуже тысящи тысящ служаху на Небеси и тьмы тем предстояху пред Ним.

Благословен еси, Емуже сонмы детей воспеваху на земли и тьмы народныя сретаху Его.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 9

Все сонмище Иудейское архиереев и книжников, видевше чудеса, яже сотворил еси во храме, Иисусе, и отроки зовущия: «Осанна Сыну Давидову», вознегодоваша и реша Тебе: «Слышиши ли, что сии глаголют?» — Ты же рекл еси им: «Несте ли чли николиже, яко изо уст младенец и ссущих совершил еси хвалу.» Мы же удивляющеся окаменению и

жестосердию сердец их, злобою да младенчествуем ныне, да в простоте сердечной воспоем Ангельскую песнь: Аллилуиа.

Икос 9

Витии Божественнии, аще и много глаголют, но не возмогут воздати достойнаго благодарения неизреченному снисхождению Твоему, Христе, яко ныне волею пришел еси во Иерусалим крест претерпети, сего ради утаил еси от премудрых и разумных Свое Божество и открыл еси е младенцем, иже чистым сердцем паче отец своих ощутиша, яко Ты еси воистину Христос. Сподоби и нам душами чистыми и нескверными усты исповедати Божественную Славу Твою, поюще Тебе сице:

Благословен еси, явлением словес Твоих просвещаяй и вразумляяй младенцы, просвети и вразуми наши мысли и сердца.

Благословен еси, творением чудес Твоих свидетельствуяй Божество Свое, открый очи мои уразумети от закона Твоего чудеса.

Благословен еси, пасый Израиля, паси мя в кротости духа на месте злачне.

Благословен еси, храняй Иакова, всели мя в чистоте сердца на воде покойне.

Благословен еси, Царю мира, да возсияет во днех Твоих правда, дондеже отъимется луна.

Благословен еси, Солнце Правды, да просветится свет Твой во множестве мира, дондеже сияет солнце.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 10

Спасти хотяй языки, Христе Боже наш, Ты воздвигл еси нецыи от еллин, пришедших поклонитися в праздник, яко да видят Тя. Сего ради тии приступиша к Филиппу, глаголюще: «Хощем Иисуса видети». Тойже вкупе с Андреем глаголаху Тебе. Ты же отвещеваеши им, яко ныне уже прииде час, да прославится о сем Сын Человеческий. Во своя бо пришел еси и свои не прияша Тя, и на смерть осудиша. Сего ради, яко зерно пшеничное не принесет плода, аще пад на землю не умрет, тако же и Ты смертию Своею мног плод принесл еси во языцех, да исполнится Исаии пророка предречение, яко явлен был еси не ищущим Тя, и обретен был еси не вопрошающими Тя. Сего ради «приидите языцы и видите днесь Царя Небеснаго, яко на престоле высоце на жребяте худе во Иерусалим входяща», да вси едиными усты и сердцем воспоем Ему: Аллилуиа.

Икос 10

Царю Превечный, кроткий, праведный и спасаяй Утешителю наш! Ты кротко пришел еси в день сей во Иерусалим на кротком жребяти осли сидя, да конское свирепство разрешиши на земли. Сего ради кротость Твоя разумна да будет всем человеком, и да ведают вси, яко Ты взираеши токмо на кроткаго, молчаливаго, трепещущаго словес Твоих. Сего ради «да раскуют мечи своя на орала и копия на серпы, и да не навыкнут ктому ратоватися». Мы же «кротцы сущи душею и смирении нравом, благодатию приимем кроткаго всех Владыку, грядущаго гордыню лукаваго сокрушити», да в кротости духа воспоем Ему сице:

Благословен еси, на гору Сион возшедый, да мир на Израиля благовестиши.

Благословен еси, Иерусалиму проповедуяй, да спасение языков возвестиши.

Благословен еси, пришедый благовестити нищим лето Господне приятно, да вся сокрушенныя сердцем исцелиши.

Благословен еси, восхотевый возвестити плененным отпущение, да вся уничиженныя во отраду свободиши.

Благословен еси, яко кокошь птенцы своя под крыле собираяй, да вся обремененныя грехми Крестом искупиши.

Благословен еси, яко зерно пшеничное в землю падшее, ко погребению грядый, да вся до глубины ада павшия Воскресением обновиши.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 11

Пение всеумиленное принесем Тебе, Христе, вкупе с незлобивыми младенцы, «осанна» Тебе воспевшими, с нимиже и мы Тебе вопием: Бог Господь, и явися нам, да с ваии и ветви составим Тебе праздник свят, чист и духовен, да паки сотвориши вход во внутренния храмины душ наших, якоже обещался еси, глаголя: «не оставлю вас сиры, но паки прииду к вам. Аще кто любит Мя, возлюблю его, и являюся ему Сам. И Отец Мой возлюбит его, и к нему приидем и обитель у него сотворим». Благословенно да будет вхождение Твое! Прииди и возсяди па престоле ума нашего, якоже прежде на жребя, и воцарися в сердцах наших и разреши вся безсловесия страстей наших, да с присноцветущими ваиами чистоты паки якоже древле дети воспоем Тебе: Аллилуиа.

Икос 11

Светом небесным просветися днесь святый храм, егда посетил еси его, Иисусе, и очистил еси его от куплей земных, вкупе же просветися с ним и весь святый град, якоже предрече Исаия: «от Сиона бо изыде закон и слава Господня

из Иерусалима», яко на страдания пришел еси, и свет, радость и любовь принесл еси крестом Твоим. Сего ради, рекл еси учеником прежде Своего креста: «Еще мало время свет в вас есть, ходите, дондеже свет имате, да тьма вас не имет. Веруйте во свет, да сынове света будете». Сие рекл еси, Господи, да и во страданиях Твоих свет веры не угаснет учеником Твоим, и да не пойдут во тьме неверия, не ведуще, камо идут, да и вси право в Тя верующии с верою возопиют Тебе:

Благословен еси, Христе, Свете мира, от мира лукаваго возненавиденный.

Благословен еси, Иисусе, Солнце Правды, от присных Твоих присноблажимый и препрославленный.

Благословен еси, Невечерний и Тихий Свете, на захождение Свое во Иерусалим пришедый.

Благословен еси, живый во Свете неприступнем, зарею Воскресения весь мир просветити грядый.

Благословен еси, сладчайший и присноживотный Свете, в Сионе явленный, да просветиши душевную тьму мою.

Благословен еси, Светильниче светяй и горяй, во Иерусалиме возженный, да паки возжеши угасший светильник мой.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 12

Благодать Твою подаждъ нам, Иисусе, яко же прежде отроком еврейским осанна Тебе воспевшим и познавшим Твое Божество. И ныне в пречестные дни сия, Господи, паки к нам близ буди, наипаче же к призывающим имя Твое в духе кротости и мира, смирения и любве, сподоби же и нам ощутити благодать пришествия Твоего, да и мир Божий

превосходяй всяк ум, да соблюдет сердца наша и вся разумения наша о Тебе, и тако просветивши души наши, во умилении и с веселием возопием Тебе, Завет нов завещати пришедшаму нам кроплением крови Своея: Аллилуиа.

Икос 12

Поюще Твое на вольную страсть во Иерусалим пришествие и неизреченное снисхождение Твое, Христе, поклоняемся предначатию Креста Твоего и с дети еврейскими веселящеся, с ваиами и ветвьми сретаем Тя, и составльше праздник, прославляем Тя, яко Ты еси воистину Мессия Христос пришедый и имеяй паки со славою приити судити живых и мертвых, не на жребяти осли седяй, но яко Царь царем и Господь господствующим, Емуже имя — «Слово Божие», имеяй вслед Себе не отроки «осанна» поющие, но вся воинства небесная вопиющия гласом громов крепких: Аллилуиа, спасение, честь и слава и сила Господу нашему, яко воцарися Господь Вседержитель. Сие великое шествие Твое в Сион Горний нисходящь с Небесе от Бога с верою чающе, прославляем в земный Сион на всемирное заклание вхождение Твое, поюще Тебе сице:

Благословен еси, Сыне Отечь, славою венчавый человека, тернием венчатися грядый, да терноносное естество наше плодоносно сотвориши.

Благословен еси, Агнче Божий, вземляй грехи мира, да кровию Своею нас падших паче снега убелиши.

Благословен еси, Женише душ и сердец наших, от Чертога Твоего исходяй, да никтоже укрыется от теплоты Твоея.

Благословен еси, Пастырю Добрый, входяй ныне в твой овчий двор, да никтоже похитит нас от руки Твоея.

Благословен еси, Учителю наш, Сиона ради не умолчавый до

крестныя Пасхи Твоея, да други своя до конца словом и любовию на Вечери утешиши.

Благословен еси, Спасителю наш, в червлены ризы напоследок облещися восхотевый, да нас яко невесту ризою спасения и одеждею веселия украсиши.

Благословен Грядый во имя Господне! Осанна в вышних!

Кондак 13

О, Иисусе Христе, Агнче Божий, прежде век на заклание приуготованный, ныне же во Иерусалим на вольную страсть грядый! Приими малое сие с ваиами и ветвми приносимое Тебе моление наше, да в пречестные дни сии последуем стопам Твоим в тишине и кротости духа и во умилении и чистоте сердца и тако да пребудем с Тобою и во все время земнаго странствия нашего. И сподоби нам неосужденно причаститися Божественныя радости Святыя Пасхи Твоея зде на земли, да и по пришествии в Небесный Иерусалим на веки соединимся с Тобою, со всеми святыми поюще Ангельскую песнь: Аллилуиа.

Этот кондак читается трижды, затем икос 1-й: «Архангелов и Ангелов лики…» и кондак 1-й: «Избранный Царю Горняго Сиона…»

Молитва Входу Господню в Иерусалим

Господи Иисусе Христе Боже наш, в вышних со Отцем на Престоле седяй, выну на крылу от Херувим носимый и певаемый от Серафим, во днех же плоти Своея на жребяти осли сести изволивый нашего ради спасения, и от детей воспевание приявый и во Святый град Иерусалим прежде шести дней бытия Пасхи на вольную страсть пришедый, да спасеши мир Крестом, погребением и Воскресением Твоим! И якоже тогда людие, седящие во тьме и сени смертней,

приемши ветви древес и ваиа от финик, сретоша Тя; Сына Давидова Тя исповедуя, такожде и нас ныне в предпразднственный день сей в подражание онех ваиа и ветви в руках носящих соблюди и сохрани. И якоже онии народи и дети «осанна» Тебе приношаху, сподоби и нам во псалмех и пениих духовных душами чистыми, и нескверными усты прославити вся величия Твоя в праздник сей, и во всю седмицу страсти Твоея, и неосужденно достигнути и причаститися Божественныя радости Святыя Пасхи в пресветлые дни Живоноснаго Воскресения Твоего, да воспоем и прославим Твое Божество вкупе со Безначальным Твоим Отцем и Пресвятым и Благим и Животворящим Твоим Духом, всегда, ныне и присно, и во веки веков. Аминь.

---

buditeli.info © 2017